

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/21/2014
Identifikačné číslo spisu:	3012200795
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3012200795.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: HIMEL SK, s.r.o., so sídlom Orlové 86, Považská Bystrica, zastúpeného JUDr. Eugenom Kostovčíkom, advokátom, so sídlom Gelnická 33, Košice proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020506/1/1128495/2012/5193-r zo dňa 10.09.2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/149/2012-49 zo dňa 18.12.2013 v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/149/2012-49 zo dňa 18. decembra 2013 v napadnutej časti výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 13S/149/2012-49 zo dňa 18.12.2013 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmané rozhodnutie žalovaného označené v záhlaví tohto rozsudku a aj prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Trenčín, dodatočný platobný výmer č. 9312402/5/364759/2012 zo dňa 14.05.2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť ich v sume 70 € a v sume 1070,21 € titulom trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil krajský súd v zmysle § 250k ods. 1 OSP tým, že žalobca mal v konaní úspech, a preto mu priznal náhradu trov právnej služby a náhradu hotových výdavkov podľa vyúčtovania predloženého právnym zástupcom žalobcu podľa § 11 ods. 4 a § 15 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

Krajský súd poukázal na to, že žalobca si okrem tarifnej odmeny uplatnil aj zmluvnú odmenu podľa čl. V. bod 2 Zmluvy o poskytovaní právnych služieb vo výške 1 200 eur, avšak náhradu tejto mu nepriznal z dôvodu, že zmluvne dohodnutú odmenu advokáta nepovažuje za účelne vynaložené trovy konania v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o trovách konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozsudkom krajského súdu bola vec v napadnutej časti posúdená po právnej stránke nesprávne, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil výrok o trovách konania tak, že žalobcovi prizná trovy právneho zastúpenia vo výške uplatnenej právnym zástupcom žalobcu vo výpočte trov právneho zastúpenia z 19.12.2013. V odvolaní uviedol, že si uplatnil právo na náhradu všetkých trov súdneho konania vrátane všetkých nákladov právneho zastupovania s poukazom na § 250k ods. 2 OSP, nakoľko mal za to, že žalovaný po zrušení jeho rozhodnutia rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/22/2009 vydal nové rozhodnutie, v ktorom bez toho, aby došlo k zmene skutkového alebo právneho stavu, sa odchyľil od právneho názoru vysloveného v rozsudku súdu. Namietal, že napadnutý výrok o trovách konania nie je založený na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokovanej veci, čo nezodpovedá zásade spravodlivosti obsiahnutej v práve na spravodlivé súdne konanie, ktoré vyplýva z čl. 46 Ústavy SR. Zdôraznil, že povinnosť žalovaného nahradiť žalobcovi vyplýva z ustanovenia § 250k ods. 2 OSP, v ktorom slovné spojenie „uloží súd“ znamená, že sa nejedná o možnosť, ale o povinnosť súdu takto postupovať, ak boli splnené tam ustanovené podmienky. Bol toho názoru, že ak súd zamietol návrh žalobcu uložiť žalovanému povinnosť nahradiť všetky trovy súdneho konania, mal takýto výrok založiť na dôvodoch, z ktorých by jednoznačne vyplývalo, že správny orgán sa neodchyľil od právneho názoru vysloveného v prvom rozsudku, a preto argumentácia krajského súdu o neúčelnosti trov vynaložených na zmluvne dojednanú odmenu v sume 1200 € je podľa názoru žalobcu irelevantná. Mal za to, že na povinnosť uložiť správneho orgánu náhradu všetkých trov súdneho konania v zmysle § 250k ods. 2 OSP treba nazerať ako na osobitný sankčný prostriedok postihujúci žalovaného za to, že nepostupoval v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 4 OSP.

Žalovaný vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/149/2012-49 zo dňa 18.12.2013 ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania v rozsahu odvolacích dôvodov bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 140 ods. 1 OSP každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne, a trovy svojho zástupcu. Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a na konaní.

Podľa § 149 ods. 1 OSP ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak po zrušení rozhodnutia správneho orgánu došlo k vydaniu

nového rozhodnutia, ktoré sa k novej žalobe opäť zrušilo preto, že sa správny orgán odchýlil od právneho názoru vysloveného v prvom rozsudku súdu bez toho, aby došlo k zmene skutkového alebo právneho stavu, uloží súd správnomu orgánu, aby žalobcovi nahradil všetky trovy súdneho konania.

Podľa § 250ja ods. 4 OSP súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Procesným predpokladom na priznanie náhrady trov konania podľa § 250k ods. 2 OSP zrušenie nového rozhodnutia správneho orgánu kvôli tomu, že správny orgán nerešpektoval právny názor vyslovený v prvom rozsudku súdu, ktorým sa zrušilo skôr napadnuté rozhodnutie bez toho, aby sa zmenil skutkový alebo právny stav. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že sa nahradia aj iné ako účelne vynaložené trovy tohto nového konania. Právny názor, ktorý má mať zaväzujúci účinok, je názor, o ktorý sa priamo opiera výrok. Zaväzujúci účinok nemajú právne názory súdom mimochodom vyslovené, ktoré obvykle hlavné rozhodovacie dôvody sprevádzajú podpornou argumentáciou.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplynula skutočnosť, ktorá je rozhodujúca pre priznanie trov konania žalobcovi podľa § 250k ods. 2 OSP, a to, že rozhodnutie žalovaného sa opäť zrušilo preto, že sa správny orgán odchýlil od právneho názoru vysloveného v rozsudku najvyššieho súdu. Nebol preto dôvod rozhodnúť o trovách podľa ustanovenia § 250k ods. 2 OSP, ako to žiadal žalobca, ale podľa ods. 1 predmetného ustanovenia, ako to správne posúdil krajský súd. Na základe toho potom krajský súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 OSP priznal žalobcovi náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie jeho práva, za ktoré nepovažoval zmluvnú odmenu advokáta vo výške 1200 €, keďže mu bola priznaná náhrada odmeny za zastupovanie vo výške tarifnej odmeny podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., a to aj s poukazom na § 18 citovanej vyhlášky, podľa ktorého advokát upozorní klienta pri rokovaní o zmluvnej odmene na to, že pri určení trov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej osobe alebo právnickej osobe, sa odmena advokáta určí podľa ustanovení tejto vyhlášky o tarifnej odmene.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 219 ods. 1 OSP s použitím ustanovenia § 246c ods. 1 vety prvej OSP rozsudok krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP, tak že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca v tomto konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.